KiFiD
Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2012-38 d.d. 9 februari 2012
(mr. H.J. Schepen, voorzitter, mevrouw mr. A.M.T. Wigger en mevrouw mr. J.W.M. Lenting, leden en mevrouw mr. I.M.M. Vermeer, secretaris)

Samenvatting

Verzekering en hypotheek. Aangeslotene heeft verzuimd twee spaarverzekeringen van Consument te koppelen aan de hypothecaire geldlening. Hierdoor heeft Consument, tot aan het moment van herstel door Aangeslotene, een hogere premie betaald dan wanneer de koppeling correct tot stand was gekomen. Consument vordert de door hem teveel betaalde premie. De Commissie oordeelt dat voor de berekening van de door Consument geleden schade niet moet worden uitgegaan van de teveel betaalde premie, maar van de te weinig ontvangen rente op de spaarverzekeringen, waarbij rekening moet worden gehouden met het rente op rente effect.

1. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting met bijlagen, ontvangen d.d. 16 augustus 2010;
- het antwoord van Aangeslotene d.d. 3 januari 2011;
- brief van Aangeslotene d.d. 25 oktober 2011;
- brief van gemachtigde van Consument d.d. 7 december 2011.

De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid.
De Commissie heeft vastgesteld dat beide partijen het advies als bindend zullen aanvaarden.
De Commissie heeft partijen opgeroepen voor een mondelinge behandeling te Den Haag op 26 augustus 2011. Aldaar zijn partijen verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

2.1. Consument heeft op of omstreeks 28 augustus 2002 zijn hypothecaire geldlening bij Aangeslotene gewijzigd. Consument en Aangeslotene zijn overeengekomen dat, ter aflossing van een gedeelte van de hypothecaire geldlening, twee spaarverzekeringen aan de hypothecaire geldlening zouden worden gekoppeld.

2.2. De koppeling van de twee spaarverzekeringen en de hypothecaire geldlening is per abuis niet tot stand gebracht, waardoor Aangeslotene een te laag rentepercentage hanteerde en Consument tussen 1 september 2002 en 1 september 2007 een hoger

bedrag aan spaarpremie heeft betaald dan bij een juiste koppeling van de producten het geval zou zijn geweest. Per 1 juli 2007 heeft Aangeslotene deze fout hersteld.

2.3. Aangeslotene heeft een bedrag van € 4.475,56 betaald, ter compensatie van de door Consument geleden schade. Dit bedrag is een vergoeding van de gemiste rente op de twee spaarpolissen. In de procedure van de Ombudsman heeft Aangeslotene een aanvullende betaling aangeboden van € 1.231,44 vanwege het feit dat bij de berekening van de schade door Aangeslotene geen rekening zou zijn gehouden met de gederfde rente van de verzekering van Consument. Omdat Aangeslotene bij de berekening van de schade onvoldoende rekening heeft gehouden met het 'rente op rente' effect heeft de Ombudsman Aangeslotene aanbevolen aan Consument een aanvullend bedrag van € 1.839,- te betalen. Dit bedrag is door de adviseur van de Ombudsman als volgt berekend:

	zoals werkelijk gedaan	had moeten zijn
Stand per 1-9-2002	€ 6.181,55	€ 6.181,55
Spaarpremies	€ 7.930,98	€ 7.930,98
Rentetoevoeging	€ 697,09	€ 3.238,25
	----------	----------
Stand per 1-7-2007	€ 14.809,62	€ 17.350,78

Verschil tussen de daadwerkelijke rentetoevoeging en de juiste rentetoevoeging: € 3.238,- -/- € 697,- = 2.541,-. Het door Aangeslotene vergoede bedrag per polis bedraagt € 2.237,-. Het verschil bedraagt derhalve € 2.541,- -/- 2.237,- = € 304,- per polis. Voor twee polissen bedraagt het verschil € 608,-.
Het bedrag van 1839,- bestaat uit het door Aangeslotene reeds aangeboden bedrag van € 1.231,44 + € 608,- = € 1839,-.
Consument heeft dit aanvullende bedrag van Aangeslotene niet geaccepteerd.

3. Geschil

3.1. Consument vordert vergoeding van de door hem als gevolg van het handelen van Aangeslotene geleden schade. Consument heeft zijn schade begroot op een bedrag van € 8.354,-, zijnde het verschil tussen de feitelijk betaalde premie en de premie die betaald zou zijn indien de koppeling van de producten correct tot stand zou zijn gekomen, inclusief een rentevergoeding over de teveel betaalde premie.

3.2. Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.

- In geval van een spaarhypotheekverzekering is het eindkapitaal gegarandeerd en is de premie gebaseerd op een rentepercentage dat gelijk is aan de rente van de hypotheek. Het eindkapitaal is bij verschillende rentestanden gelijk aan elkaar of nagenoeg gelijk aan elkaar en wordt bereikt doordat de spaarpremie verschilt bij verschillende rentestanden.
- De spaarpremie die Consument heeft betaald is verkeerd berekend doordat Aangesloten verzuimd heeft de koppeling tussen de hypothecaire geldlening en de spaarverzekeringen tot stand te brengen, waardoor Consument meer premie heeft

betaald dan hij bij een juiste koppeling van de producten verschuldigd zou zijn geweest.
- De schade die Consument heeft geleden bestaat uit de te veel betaalde premie, vermeerderd met de wettelijke rente. Deze schade is hoger dan de schade zoals Aangeslotene die heeft berekend op basis van het verschil in rente.

3.3. Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd.
- Aangeslotene heeft de door Consument te weinig ontvangen rente van € 4.475,56 aan Consument uitgekeerd en conform de aanbeveling van de Ombudsman een aanvullend bedrag van € 1.839,- aangeboden.
- Aangeslotene is van mening dat de vergoeding op een juiste wijze tot stand is gekomen. Consument heeft weliswaar in de periode dat er geen koppeling was met de hypothecaire geldlening een hogere premie betaald, maar daar staat tegenover dat deze premie ten goede is gekomen aan de opbouw van het eindkapitaal.
- Aangeslotene ziet dan ook geen aanleiding om tot de door Consument gewenste vergoeding over te gaan.

4. Zitting

4.1. Ter zitting zijn de standpunten van partijen over en weer herhaald en toegelicht. Consument heeft gesteld dat bij de berekening van de door Consument geleden schade moet worden uitgegaan van de door Consument te veel betaalde premie en niet van de door Consument misgelopen rente.

4.2. Aangeslotene heeft aangevoerd dat als gevolg van een hoger spaardepot Consument vanaf 2007 minder premie heeft betaald.

4.3. Naar aanleiding van hetgeen ter zitting is besproken wenste de Commissie inzicht te krijgen in de gevolgen van de premiebetalingen van Consument in de periode 2002-2007 op de premie die Consument heeft en nog zal moeten betalen na het herstel van de koppeling van de spaarverzekeringen aan de hypothecaire geldlening. Daarnaast wenste de Commissie inzicht te krijgen in de maandelijkse premiebetalingen en het eindbedrag van de spaarverzekeringen van Consument, indien de spaarverzekeringen gedurende de gehele looptijd correct aan de hypothecaire geldlening gekoppeld zouden zijn geweest en in de werkelijke verrichte maandelijkse betalingen en het eindbedrag van de spaarverzekeringen gedurende de gehele looptijd.

5. Beoordeling

Naar aanleiding van het over en weer door partijen gestelde en hetgeen door hen tijdens de hoorzitting naar voren is gebracht, overweegt de Commissie als volgt.

5.1. De Commissie stelt vast dat Aangeslotene in 2002 heeft verzuimd de twee spaarverzekeringen van Consument te koppelen aan de hypothecaire geldlening waardoor Consument een hoger bedrag aan spaarpremie heeft betaald en door Aangeslotene een lagere rente is gehanteerd dan bij een juiste koppeling van de

producten het geval zou zijn geweest. Als gevolg van dit verzuim door Aangeslotene heeft Consument schade geleden.

5.2. Aangeslotene heeft Consument ter compensatie van de door Consument geleden schade een bedrag vergoed van € 4.475,56 en een aanvullend bedrag van € 1.839,- aangeboden. Dit aanbod heeft Consument niet geaccepteerd aangezien Consument van mening is meer schade te hebben geleden dan de door Aangeslotene aangeboden vergoeding.

5.3. De Commissie dient te beoordelen of Consument meer schade heeft geleden dan reeds door Aangeslotene is vergoed en aanvullend is aangeboden. Naar aanleiding van hetgeen tijdens de zitting naar voren is gekomen heeft Aangeslotene op verzoek van de Commissie opnieuw berekeningen gemaakt waardoor het verschil tussen de werkelijk door Consument betaalde maandpremies en de te betalen maandpremies indien de koppeling van de twee spaarverzekeringen aan de hypothecaire geldlening wel had plaatsgevonden, inzichtelijk is geworden. Door Aangeslotene is tevens een berekening gemaakt van de premie die Consument heeft en nog zal moeten betalen na het herstel van de koppeling van de twee spaarverzekeringen aan de hypothecaire geldlening. Beide berekeningen zijn door Aangeslotene bij brief van 25 oktober 2011 aan de Commissie en Consument verzonden. De juistheid van die berekeningen zijn door Consument bij brief van 7 december 2011 niet betwist.

5.4. Naar het oordeel van de Commissie kan de compensatie voor Consument op twee manieren benaderd worden, te weten: A op basis van te weinig ontvangen rente of B op basis van teveel betaalde spaarpremie.

5.5. De Commissie oordeelt dat voor de berekening van de compensatie aan Consument moet worden uitgegaan van methode A in verband met het feit dat een deel van de compensatie in een vermindering van de premie vanaf 1 juli 2007 terecht gekomen is. Voor de berekening van de compensatie volgens methode A neemt de Commissie de berekening van de actuaris van de Ombudsman tot uitgangspunt. Weliswaar komt de Aangeslotene thans tot een bedrag dat iets lager uitkomt, doch Aangeslotene is in een eerder stadium akkoord gegaan met de berekening van de actuaris van de Ombudsman, zodat de Commissie aan de thans lagere uitkomst voorbij gaat.

5.6. Uitgaande van de berekening van de Ombudsman dient de door Aangeslotene aan de Consument te verlenen compensatie te worden vastgesteld op in hoofdsom € 2.541,- per polis. Door Aangeslotene is per polis reeds voorafgaand aan de procedure bij de Ombudsman betaald een bedrag van € 2.237,- per polis, zodat Aangeslotene ter aanvulling dient te voldoen een bedrag van € 304,- per polis, derhalve voor beide polissen samen € 608,-. De Commissie laat het aan Aangeslotene over om coulancehalve ook het bij brief van 29 januari 2009 aangeboden aanvullende bedrag van € 1.231,44 (voor beide polissen samen), dat ook door de Ombudsman redelijk werd geacht, aan Consument te voldoen. Strikt genomen is dit aanbod vervallen en ziet de Commissie geen aanleiding die betaling als een verplichting in het bindend advies op te nemen. Van een recht op wettelijke rente is in casu eerst sprake vanaf het instellen van de procedure bij de Ombudsman op 17 november 2009 en wel over het bedrag, dat Consument op de hoofdsom tekort was gekomen, te weten € 608,-.

5.7. Nu Consument gedeeltelijk in het gelijk wordt gesteld dient Aangeslotene de door Consument in verband met het aanhangig maken en de behandeling van het geschil gemaakte kosten ad € 50,- te vergoeden.

6. Beslissing

De Commissie beslist, als bindend advies, dat Aangeslotene binnen een termijn van veertien dagen na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd aan Consument vergoedt een bedrag van 608,- met rente gelijk aan de wettelijke rente vanaf 17 november 2009 tot aan de dag van algehele voldoening, en met vergoeding aan Consument van diens eigen bijdrage aan de behandeling van deze klacht, zijnde € 50,-.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak.